

og som maaskee ikke endnu fra enkelte Sider betragtes med den samme Velvillie som en tidligere Tilstand — en Tilstand, under hvilken man forresten ikke kjendte til Minoritetsvalg, uden at dette synes at have gjort noget Skaar i Friheden —, men dog en Forsatning, som med hver Dag, der gaaer, ihdeligere viser sig istand til at sikke et godt, frit og constitutionelt Liv her i Landet. Jeg troer ikke, at det vil være klogt, om man i dette Dilemma, naar Sagen stiller sig, som den nu gjør, vilde foretage et saadant Skridt, der af Mange vil blive opfattet som ikke værende i Overensstemmelse med Grundloven.

Formanden: Folkethingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sable: Den ærede Taler, som nu satte sig, paastod, at jeg havde gjort mig sthyblig i en Feiltagelse. Jeg er mig bevidst, at jeg under mit Foredrag rettede mig selv, da jeg kom til at sige „Formand“ istedetfor „Valgmand“, men det vilde medføre en meget lang Udtalelse at benytte den nøiagtige Betegnelse, da jeg ikke kunde sige Sognets Valgmænd, men havde maattet sige Sogneforstanderskabskredsens Valgmænd, og det var for at undgaae dette lange Udtryk, at jeg kom til at sige Noget, som forøvrigt vel kunde forstaaes af sig selv.

L. C. Larsen: Jeg danner det Mindretal, som ikke har været med til at stille Forslagene under Nr. 4 og 5, og jeg har ved de tidligere Forhandlinger om denne Sag her i Salen stemt mod disse Forslag. Jeg har stemt mod dem, ikke fordi jeg fandt dem uforænelige med Grundloven, eller fordi jeg fandt dem af en særdeles farlig og betænkelig Charakter, men fordi de i det Hele taget ikke tiltalte mig af de Grunde, som vi nu nhlig have hørt, fordi jeg fandt det lidet sandsynligt, at det har været Grundlovens Tanke at benytte Forholdstalsvalgmaaden ved Valgmænd-

denes Valg, og fordi det forekom mig ikke at være magtpaaliggende for det Sted, hvor der nærmest skulde være Brug for den — det skulde jo nemlig være i Kjøbenhavn — at have den. Efter mit Kjendskab til Stemningen i Kjøbenhavn troer jeg, at det er uden nogen væsentlig Betydning, hvilket af disse Forslag der bliver vedtaget. Der er en saadan stor Overensstemmelse i politiske Ansuelser i Kjøbenhavn, at Valgene ville faae omtrent samme Udfald, hvad enten den ene eller den anden af disse Bestemmelser vedtages. Jeg veed vel, at der ogsaa i Kjøbenhavn er afvigende politiske Ansuelser, men det har dog ved flere Leiligheder viist sig, at det kun er Saa, som træde frem med dem, og jeg er overbevist om, at selv om der gives disse en Leilighed til gennem Mindretalsvalgmaaden at sætte Valget af nogle af Valgmændene igjennem, vil det dog ikke faae nogen væsentlig Betydning. Dernæst har jeg ogsaa maattet tage Hensyn til Sagens Stilling, idet baade Regjering og Landsting bestemt have modsat sig disse Forslag. Efter den Maade, hvorpaa jeg saaledes betragter Forslagene, nemlig som i sig selv ikke havende nogen væsentlig Betydning, troer jeg godt at kunne tilraade dem, som ere tilbøjelige til at stemme for dem, hellere nu at lade dem falde, og betænke, at Stillingen er saaledes, at vi staae i Fare for ikke at faae det Lovforslag, der nu foreligger os, ophøiet til Lov. Efter min Overbeviisning er Lovforslaget nu bragt i den Stikelse, at man maa ønske at faae det gjort gjældende. Det vilde være farligt og uheldigt, om en saadan vigtig Lovs Gjennemførelse skulde afsættes en lang Tid endnu. Der staaer vel endnu tilbage, at Sagen kan blive forhandlet i et Fællesudvalg, men jeg troer ikke, det vilde være heldigt, om det skulde komme dertil. Stillingen er jo den, at der ikke her er Noget at slaae af paa, men at det staaer paa et Enten-Eller, og fastholder man sin Mening her, vide vi jo, at Enden vil blive, at Loven ikke kommer ud, hvoraf igjen Følgen bliver,